

POSUDEK VEDOUcíHO PROJEKTU

Název práce: Porodní dům Letná

Vedoucí práce: Ing.arch.Michal Kuzemský

Diplomant: Bc. Antonín Hampl

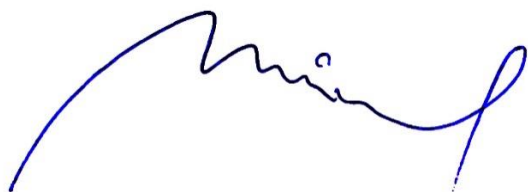
Tonda Hampl je silný v racionální úvaze a v tvorbě prostorového schématu domu. Víím to, protože dělal v našem atelieru i další semestrální práci.

Jeho Porodní dům je postaven na razantní úvaze nedělat ho malý – když investice tak nikdy malá nebude o hodnotě parcely ani nemluvě. Rozhodl se tedy propíchnout dům celým svahem, nabídnout v něm co nejvíc, použít spodní i horní rozhraní s veřejným prostorem. Provozně velmi dobře vyřešené. K nabídce domu přidal bazén – plavání s batolaty, služba po které je velká poptávka, vyžaduje specifické prostředí. Na Letné pravděpodobný úspěch. Rozumějme: Porodní dům sám o sobě nemusí být extra výdělečná instituce a jeho synergické propojení s dalšími atraktory může velmi pomoci. Zde tato synergie funguje i velmi logicky s architekturou domu, okolím a urbanismem. Prostorové schéma domu a půdorysy jsou silnou stránkou projektu vyjma jednoho diskutabilního místa: velmi hezky a intimně umístěné porodní pokoje mají okna bezprostředně sousedící s parkem – tam bych polemizoval. Porodní patro je totiž samo o sobě vtipné a zajímavé tím, že prvoplánově nejzajímavější výhled je vlastně jakousi zasklenou pavlačí – obytnou chodbou před pokoji. Orientaci (i se zřetelem ke světovým stranám chápu) ... ovšem vyšla z toho okna na velmi nevhodné místo. Třeba bych si chtěla zařvat a třeba vyvětrat.

Přes severní fasádu se lehko dostaneme ke slabině projektu. Je jí dizajn. Dizajnem trochu s despektem nazývám z nedostatku slov to cosi křehkého, co dělá architekturu architekturou. To jemné cinknutí nebo hučení. Nazvěte si to sami. Ve skutečnosti je architektura jedna. Prostor, provoz a estetika cinknou v akordu najednou. Zde to musím chtít nechtít oddělit. Prostorový návrh výrazně převyšuje estetickou rovinu. Nutno dodat, že Tonda podlehl syndromu „diplomní projekt“ a v jeden moment se fraktálovitě začaly množit varianty fasád. Tento moment nazývám kreativní dekadence, tedy okamžik, kdy je skoro vše stejně skvělé jako stejně špatné. Tonda si zavelel zpět ke kořenům, ohlídl dům na podstatu a krizi ustál se ctí. Méně je více, ovšem tento strukturálně kvalitní dům měl určitě vyšší ambici a potenciál.

Tentýž problém však neplatí uvnitř budovy, kde autor vizualizacemi prokázal, jak jednoduchý a kvalitní prostor navrhl. Tím lepší, že psychologicky/emočně neutrální, neinvazivní. Velice oceňuji.

Antonínu Hamplovi navrhuji C.

V Praze dne 12.6.2017 Michal Kuzemský